

تأثیر عصاره اتانولی برگ گیاه آلوئهورا (*Aloe vera*) بر شاخص‌های رشد و عملکرد تولیدمثلى در ماهی دم‌شمیری (*Xiphophorus helleri*)

نیلوفر ماهیگیر^{۱*}، محمد سوداگر^۲، عباسعلی حاجی‌بگلو^۲، شهرام دادگر^۴

تاریخ پذیرش: شهریور ۹۶

تاریخ دریافت: خرداد ۹۶

چکیده

آلوهورا (*Aloe vera*) ترکیبی غنی از آنتی‌اکسیدان‌ها، ویتامین‌ها، موادمعدنی، اسیدهای معدنی و آنزیم‌ها است. مطالعات نشان داده‌اند که عصاره آلوهورا می‌تواند عملکردهای فیزیولوژی تولیدمثلى جانوران را تحت تأثیر قرار دهد. در مطالعه حاضر اثر سطوح مختلف عصاره اتانولی گیاه آلوئهورا بر عملکرد تولیدمثلى و برخی شاخص‌های رشد در ماهی دم‌شمیری مورد بررسی قرار گرفت. پودر عصاره آلوئهورا با سطوح ۰ (تیمار ۱، شاهد)، ۲۰۰ (تیمار ۲)، ۴۰۰ (تیمار ۳)، ۸۰۰ (تیمار ۴) و ۱۶۰۰ (تیمار ۵) میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره غذایی افزوده شد و ماهیان به مدت ۱۴ هفته با جیره‌های آزمایشی غذاده شدند. در پایان آزمایش نتایج نشان داد که اضافه کردن ۸۰۰ میلی‌گرم عصاره پودری آلوئهورا باعث افزایش معناداری در وزن نهایی، طول نهایی، شاخص افزایش وزن، درصد افزایش وزن و نرخ رشد ویژه نسبت به تیمار شاهد شد ($P < 0.05$). کمترین میزان هم‌آوری نسبی در تیمار ۲ و بیشترین میزان آن مربوط به تیمار ۴ بود. شاخص گندادوسوماتیک در تیمارهای ۴ و ۵ با تیمارهای ۱، ۲ و ۳ اختلاف معناداری داشت ($P < 0.05$). به عنوان یک نتیجه‌گیری کلی می‌توان بیان کرد که استفاده از پودر عصاره آلوئهورا در جیره غذایی ماهی دم‌شمیری می‌تواند باعث افزایش و بهبود شاخص‌های رشد و هماوری نسبی و شاخص گندادوسوماتیک در ماهی دم‌شمیری شود.

واژگان کلیدی: آلوئهورا، رشد، تولیدمثلى، ماهی دم‌شمیری، *Xiphophorus helleri*

- دانشجوی کارشناسی ارشد تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
- دانشیار گروه تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
- استادیار گروه تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
- استادیار موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: niloufar.mahigir@yahoo.com

مقدمه

گونه‌های ماهیان زینتی در کشور می‌توان با ایجاد مراکز پیشرفت‌ه تکثیر و پرورش در مکان‌های مستعد زمینه ایجاد اشتغال و جلوگیری از خروج ارز را فراهم کرد (عمادی، ۱۳۸۸).

با توجه به تنوع رنگ و الگوی باله‌ها، مقاومت نسبتاً بالا در شرایط نامساعد محیطی و سهولت تکثیر و تولیدمثل، ماهیان *(Xiphophorus helleri)* دم‌شمیری طبیعی جغرافیایی ماهی دم‌شمیری از شمال مکزیک به سمت مناطق مرکزی و غربی گواتمالا و هندوراس و بخش مرکزی امریکا Axelrod and Wischnath., (1991). ماهیان دم‌شمیری معمولاً ساکن آبهای شیرین و گرم رودخانه‌های با سرعت جریان آب نسبتاً بالا است و معمولاً در دامنه دمایی بین ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد زندگی می‌کنند (Englund, 2002). ماهیان دم‌شمیری از ماهیان همه‌چیزخوار هستند و می‌توانند از منابع گیاهی (مانند جلیک‌ها)، سخت‌پوستان کوچک و حشرات آبزی تغذیه کنند (Arthington, 1989).

در سال‌های اخیر، در کنار افزایش فعالیت‌های آبزیپروری در مقیاس تجاری در دنیا، مسئله توسعه و پیشرفت فعالیت‌های مربوط به پرورش ماهیان زینتی نیز از اهمیت به سزاوی برخوردار شد (عمادی، ۱۳۸۸).

امروزه نگهداری از ماهیان زینتی پس از عکاسی دومین سرگرمی محبوب در سراسر جهان با ۱۰۰ میلیون علاقمند است. تنها بیش از ۳۰۰ گونه ماهی زینتی در سراسر جهان وجود دارد و این مقدار جدا از گونه‌های آب شور یا به عبارتی گونه‌های مناطق مرجانی است. تجارت ماهیان زینتی در بیش از ۱۲۰ کشور جهان رواج دارد. سنگاپور، مالزی، تایلند، فیلیپین، سریلانکا، تایوان، اندونزی و هند از بزرگ‌ترین صادرکنندگان ماهیان زینتی در جهان هستند. آمریکا، اروپا (بریتانیا، آلمان، فرانسه و اسپانیا) و ژاپن از بزرگ‌ترین واردکنندگان و بازارهای هدف در جهان هستند (Rani et al., 2014).

برای بهینه‌سازی امر تکثیر و پرورش هر گونه از آبزیان، شناخت دقیق از روند اکولوژی، زیست‌شناسی، تغذیه و رفتار تولیدمثلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به امکان‌پذیر بودن تکثیر و پرورش برخی از

سطح استروژن به اثبات رسیده است و از طرف دیگر، با توجه به ارزش اقتصادی بالا، سهولت تکثیر و دستیابی به نسل جدید، در مطالعه حاضر به منظور بررسی عملکرد تولیدمثلی به عنوان یک ماهی مدل، کوتاه بودن دوره تولیدمثلی، هماوری بالا، زندگانی بودن، جثه مناسب و سهولت در تشخیص جنس نر و ماده از ماهی دم‌شمیری استفاده شد.

مواد و روش‌ها

مکان انجام آزمایش

این آزمایش از شهریور ۱۳۹۵ تا اردیبهشت ماه ۱۳۹۶ در مرکز آبزی پروری شهید ناصر فضلی در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان صورت گرفت.

تهییه و نگهداری ماهیان

برای انجام این آزمایش تعداد ۴۰۰ قطعه ماهی دو ماهه دم‌شمیری (*Xiphophorus helleri*) از کارگاه تکثیر و پرورش ماهیان زینتی واقع در جاده شصت‌کلا، شهرستان گرگان، استان گلستان خریداری و به مرکز آبزی پروری شهید ناصر فضلی منتقل شد. سپس به روش استاندارد که شامل هم‌دما کردن آب درون کیسه حمل و نقل بچه ماهیان

کشور ایران خاستگاه گیاهان متنوعی است که بسیاری از این گیاهان به لحاظ خواص دارویی منحصر به فرد هستند (فتاحی مقدم و حمیداوغلى، ۱۳۸۳). گیاه صبر زرد با نام علمی *Aloe vera* از جمله گیاهان دارویی با ارزش دنیا است (یزدانی و همکاران، ۱۳۸۵) که در نواحی گرم و خشک می‌روید این گونه بومی آفریقای جنوبی و شرقی است (رضایی و همکاران، ۱۳۷۵). صبر زرد (آلوهورا) در ایران در استان‌های جنوبی کشور در فضای باز و در برخی مناطق دیگر کشور در گلخانه کاشته می‌شود (یزدانی و همکاران، ۱۳۸۵). گیاه آلوهورا گیاهی همیشه سبز و از خانواده Liliaceae است و بیش از ۳۰۰ گونه دارد (Ni and Tizard, 2009). عصاره گیاه آلوهورا حاوی ترکیباتی است که باعث افزایش تولید استروژن تخدمانی و افزایش میزان غلظت سرمی هورمون استروژن می‌شود (Telefo et al., 2004). در مطالعه‌ای که بر روی موش‌های ماده بالغ انجام شد مقادیر مختلف عصاره هیدروالکلی گیاه آلوهورا باعث افزایش میزان هورمون استروژن در موش‌های ماده شد (پورفید و همکاران، ۱۳۹۲).

با توجه به مطالعات انجام شده، تاثیر گیاه آلوهورا در رشد و تکامل فولیکول‌ها و افزایش

تهیه شد. برگ‌ها پس از شستشو با آب مقطر در آون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت کاملاً خشک و سپس آسیاب شدند. پودر به دست آمده پس از عبور از الک ۱۰۰ میکرون به همراه حلال (اتانول٪ ۷۰) با نسبت ۱:۱ در داخل بالن استخراج ریخته شد. بالن در ابتدا بر روی همزن برقی به مدت ۱۵ دقیقه قرار داده شد. سپس بالن در داخل دستگاه مایکروویو (Panasonic، ژاپن) قرار داده شد. همزمان با هم خوردن محتویات بالن به کمک همزن مغناطیسی، اشعه‌دهی مایکروویو با برنامه زمانی به صورت ۸ ثانیه روشن، ۱۵ ثانیه خاموش (۳ مرتبه) و بلافضله ۲ ثانیه روشن، ۱۰ ثانیه خاموش (۵۰ مرتبه) صورت گرفت (هر ۲ مرتبه برای چند ثانیه در مایکروویو برای جلوگیری از به جوش آمدن الکل باز شد). پس از آن محتویات بالن سرد شد و با کاغذ واتمن شماره ۱ صاف شد. عصاره به دست آمده تا زمان استفاده دور از نور و در یخچال در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. برای به دست آوردن عصاره پودری خشک، ابتدا عصاره صاف شده، به کمک دستگاه روتاری IKA®RV (آلمان) در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱/۵ ساعت تغليظ شد (کاهش حجم تا یک‌دوم). سپس عصاره تغليظ

با آب آکواریوم است، ماهی‌ها به آکواریوم‌ها منتقال داده شد. ماهیانی که برای این آزمایش تهیه شد تقریباً همگی نابلغ و همسن بودند. این ماهیان به مدت ۷۵ روز در شرایط آزمایشی پرورش یافتند تا به سن ۴/۵ ماهگی رسیدند با مشاهده اولین علائمی که جنسیت نر و ماده قابل تشخیص بود، بلافضله اقدام به جداسازی نرها از ماده‌ها شد. در واقع هدف از این کار دستیابی به مولدین ماده قبل از لفاح جنسی بود. پس از شناسایی و جداسازی ماهی‌های بالغ باکره، اقدام به ماهی‌دار کردن آکواریوم‌ها و شروع تغذیه با جیره‌های آزمایشی شد.

واحدهای آزمایشی

در این آزمایش از ۱۵ عدد آکواریوم شیشه‌ای با ابعاد $30 \times 40 \times 40$ سانتی‌متر به منظور نگهداری و پرورش ماهیان استفاده شد. هر آکواریوم توسط ۱۲ قطعه ماهی ماده و ۵ قطعه ماهی نر ماهی‌دار شد.

تهیه عصاره گیاهی

برگ‌های سیز گیاه آلوئه‌ورا (*Aloe vera*) از مرکز تحقیقات کشاورزی گروه باغبانی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

و غیرقابل نفوذ به هوا قرار داده شدند و پس از شماره‌گذاری تا زمان مصرف در یخچال در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند (حاجی‌بگلو و همکاران، ۱۳۹۳).

جدول ۱: ترکیب بیوشیمیایی جیره پایه

ترکیبات جیره	مقادیر (درصد)
پروتئین	۴۰
کربوهیدرات	۲۷
چربی خام	۷
فیبر خام	۶
خاکستر	۱۰
رطوبت	۱۰

نگهداری مولдин و لاروها

قبل از تغذیه ماهیان با جیره‌های آزمایشی، ابتدا طول و وزن اولیه مولдин اندازه‌گیری شد و نمونه‌هایی انتخاب شدند که از نظر سن، طول و وزن هم سطح بودند. به هر آکواریوم، ابتدا ۱۲ قطعه ماهی ماده و پس از ۱۰ روز تغذیه با جیره آزمایشی، ۵ ماهی نر اضافه شد. پس از آن، ماهی‌ها به صورت دستی و روزانه در سه نوبت در ساعات ۹:۳۰ و ۱۱:۳۰ صبح و ۱۴:۳۰ بعد از ظهر، به میزان ۳ درصد وزن بدن به مدت یک ماه غذاده می‌شدند. بعد از یک ماه قفسه‌ایی داخل هر آکواریوم قرار داده شد

شده در دستگاه خشک‌کن انجامدی (Alpha-2 LD Plus، Christ، آلمان) به صورت پودر خشک عصاره درآمد و تا زمان مصرف در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد (Arabshahi-Delouee and Urooj, 2007).

ساخت جیره آزمایشی

در این آزمایش یک جیره غذایی پایه به عنوان جیره شاهد (جدول ۱) و چهار جیره آزمایشی بر اساس سطوح مختلف آلئهورا که با مقادیر ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میلی‌گرم پودر عصاره بر کیلوگرم به جیره پایه اضافه شد، در نظر گرفته شد. برای ساخت جیره‌های غذایی از غذای بیومار (کیمیاگران، ایران) استفاده شد که با استفاده از ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۱ گرم توزین و در داخل ظرفی جداگانه با پودر عصاره آلئهورا که توسط ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۰۱ گرم توزین شده بود، کاملاً مخلوط شد. سپس با افزودن تدریجی آب به آن مخلوطی خمیری شکل به دست آمد. در نهایت خمیر به دست آمده با عبور از الک با چشمۀ ۰/۸ میلی‌متری به صورت پلت درآمد. پلت‌ها در آون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت خشک شدند. سپس جیره ساخته شده را در ظروف در بسته

(BWI, 2006)، درصد افزایش وزن بدن (Grisdale-Helland et al., 2009)، شاخص وضعیت (CF) (Hile, 1963)، شاخص Ghosh et al., (GSI) (Ghosh et al., 2007)، هماوری نسبی (F_R) (Chong et al., 2004) و درصد بقا (SR) (Ghosh et al., 2007) طبق رابطه‌های ۱ تا ۸ محاسبه شد.

رابطه ۱:

$$\text{SGR} (\%/\text{day}) = 100 \times (\ln W_f - \ln W_i) / t$$

: W_f : وزن اولیه (گرم); W_i : وزن نهایی (گرم); t : طول دوره پرورش (روز).

رابطه ۲:

$$\text{FCR} = F / (W_f - W_i)$$

: F : میزان غذای مصرف شده (گرم); W_i : وزن اولیه (گرم); W_f : وزن نهایی (گرم).

رابطه ۳:

$$\text{WG} (\%) = 100 \times (W_f - W_i) / W_i$$

: W_f : وزن اولیه (گرم); W_i : وزن نهایی (گرم).

رابطه ۴:

$$\text{BWI} (\%) = [(W_f - W_i) / W_i] \times 100$$

: W_f : وزن اولیه (گرم); W_i : وزن نهایی (گرم).

رابطه ۵:

$$\text{CF} (\text{g/cm}^3) = (W / L^3) \times 100$$

: W : وزن (گرم); L : طول (سانتی‌متر).

تا از خورده شدن لاروها توسط مولдин جلوگیری شود. هر روز قبل از غذاده‌ی جداسازی و شمارش لاروهای تازه متولد شده انجام می‌شود. همچنین وزن، طول، ناهنجاری و میزان تلفات لاروهای تازه متولد شده به صورت روزانه ثبت می‌شود. لاروهای تازه متولد شده در همان روز تولد به صورت گروهی توسط ساچوک صید و با استفاده از ترازوی دیجیتال با دقیق ۰/۰ توزین شدن. سپس با نسبت وزن هر لارو به دست آمد. همچنین طول ماهیان با استفاده خطکش اندازه‌گیری شد. برای بررسی نرخ بقا از ابتدای دوره تا انتهای دوره آزمایش، تلفات به طور روزانه ثبت شد. برای تغذیه لاروها ابتدا شیر خشک و تخم مرغ آب‌پز و زمانی که لاروها کمی بزرگ‌تر شدند از غذای بیومار استفاده شد. لاروها پس از تولد به از مولдин جدا و به آکواریوم‌های دیگری منتقل شدند.

زیست‌سننجی و ارزیابی شاخص‌های رشد

برای ارزیابی عملکرد تولیدمشی مولдин، در ابتدا و انتهای دوره آزمایش طول و وزن آن‌ها اندازه‌گیری و شاخص‌های رشد شامل نرخ رشد ویژه (SGR)، ضربی تبدیل غذایی Misra et al.) (WG)، افزایش وزن بدن (FCR)

تجزیه و تحلیل آماری

پژوهش حاضر در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه (One-Way ANOVA) و پس‌آزمون دانکن در سطح SPSS نرم‌افزار آزمینان ۹۵٪ ($P < 0.05$) استفاده شد.

نتایج شاخص‌های رشد

میانگین وزن و طول اولیه مولدین ماده در هر پنج تیمار بسیار به یکدیگر نزدیک بود و اختلاف قابل توجهی در بین آن‌ها مشاهده نشد. بیشترین و کمترین طول و وزن نهایی مولدین به ترتیب مربوط به تیمارهای ۱ و ۵ بود. طول نهایی در تیمار ۱ با تیمارهای ۲، ۳، ۴ و ۵ اختلاف معناداری داشت ($P < 0.05$). وزن نهایی مولدین در تیمارهای ۱ و ۴ با هم اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$ ، اما در تیمارهای ۳، ۴ و ۵ اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P > 0.05$). در تیمارهای ۱ و ۲ نیز وزن نهایی اختلاف معناداری را نشان نداد ($P > 0.05$). اطلاعات مربوط به افزایش وزن و

رابطه ۶:

$$GSI(\%) = \frac{W_F}{W_0} \times 100$$

W_F : وزن مولد ماده (گرم); W_0 : وزن تخدمان (گرم).

رابطه ۷:

$$F_R = \frac{N_L}{W_F} \times 100$$

N_L : میانگین تعداد لاروهای متولد شده در کل دوره آزمایش؛ W_F : وزن مولد ماده (گرم).

رابطه ۸:

$$SR(\%) = \frac{N_f}{N_i} \times 100$$

N_f : تعداد لاروهای زنده در پایان آزمایش؛ N_i : تعداد کل لاروهای متولد شده.

شاخص‌های فیزیکوشیمیایی آب

شاخص‌های کیفی آب شامل اکسیژن محلول در آب، pH، شوری و دما به صورت روزانه اندازه‌گیری و ثبت شدند.

جدول ۲: شاخص‌های فیزیکوشیمیایی آب در طول دوره آزمایش (میانگین ± انحراف معیار)

شاخص	مقدار
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۷/۵۰ ± ۰/۲
شوری (ppt)	۰/۴۳ ± ۰/۰۷
دما (درجه سانتی‌گراد)	۲۸/۲۰ ± ۰/۵۸
pH	۷/۵۲ ± ۰/۱۶

درصد افزایش وزن در تیمار ۱ با تیمارهای ۴ و ۵ اختلاف معناداری داشت ($P<0.05$), اما بین بقیه تیمارها اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P>0.05$).

درصد افزایش وزن در جدول ۳ آورده شده است. نتایج نشان داد که میزان افزایش وزن در تیمارهای ۱، ۲ و ۵ با تیمار ۴ اختلاف معناداری داشت ($P<0.05$), اما بین تیمار ۳ و ۴ اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P>0.05$).

جدول ۳: شاخص‌های رشد، بقا و عملکرد تولیدمنلی در ماهیان دم‌شمیری تغذیه شده با جیره‌های حاوی آلوئه‌ورا (میانگین \pm انحراف معیار)

شاخص‌های رشد	تیمار ۱ (شاهد)	تیمار ۲ (۲۰mg/Kg)	تیمار ۳ (۴۰mg/Kg)	تیمار ۴ (۸۰mg/Kg)	تیمار ۵ (۱۶۰mg/Kg)
وزن اولیه (گرم)	$0.0 \pm 43/0.2^a$	$0.0 \pm 39/0.4^a$	$0.0 \pm 42/0.2^a$	$0.0 \pm 40/0.1^a$	$0.0 \pm 41/0.2^a$
وزن نهایی (گرم)	$1.0 \pm 2.0/0.4^{ab}$	$1.0 \pm 1.0/0.6^a$	$1.0 \pm 2.0/0.6^{ab}$	$0.0 \pm 9.9/0.4^{bc}$	$0.0 \pm 9.1/0.0^c$
افزایش وزن (گرم)	$0.0 \pm 5.8/0.6^b$	$0.0 \pm 7.0/0.6^a$	$0.0 \pm 6.0/0.8^{ab}$	$0.0 \pm 5.8/0.3^b$	$0.0 \pm 4.9/0.2^b$
طول اولیه (سانسی‌متر)	$2.0 \pm 9.3/1.2^a$	$2.0 \pm 9.6/0.5^a$	$2.0 \pm 9.3/1.1^a$	$2.0 \pm 9.0/1.0^a$	$2.0 \pm 8.3/1.5^a$
طول نهایی (سانسی‌متر)	$4.0 \pm 0.1/1.7^a$	$4.0 \pm 4.3/2.0^a$	$4.0 \pm 1.0/1.7^a$	$4.0 \pm 0.6/4.0^a$	$3.0 \pm 4.6/2.5^b$
نرخ رشد ویژه (درصد در روز)	$0.0 \pm 9.5/1.0^b$	$1.0 \pm 1.3/1.2^a$	$0.0 \pm 9.7/1.2^{ab}$	$0.0 \pm 9.9/0.2^{ab}$	$0.0 \pm 8.7/0.5^b$
ضریب تبدیل غذایی	$1.0 \pm 0.5/0.7^{bc}$	$1.0 \pm 4.4/0.8^c$	$1.0 \pm 0.5/0.9^{bc}$	$1.0 \pm 6.0/0.7^{ab}$	$1.0 \pm 7.3/0.0^a$
درصد افزایش وزن بدن (%)	$13.6/2.0 \pm 4.3/9.0^b$	$17.9/3.2 \pm 8.8/0.1^a$	$14.1/2.5 \pm 5.7/4.0^{ab}$	$14.4/5 \pm 3.7/2.8^{ab}$	$11.9/1.1 \pm 9.0/2.8^b$
شاخص وضعیت	$1.0 \pm 4.9/2.3^b$	$1.0 \pm 2.7/2.2^b$	$1.0 \pm 5.0/1.8^b$	$1.0 \pm 5.3/4.1^b$	$2.0 \pm 2.4/4.9^a$
همواری نسبی	$12/1 \pm 9.7/0.5^a b$	$20/4 \pm 2.0/4.1^a$	$15/4 \pm 0.9/7.2^{ab}$	$8/2 \pm 7.3/5.9^b$	$14/5 \pm 8.1/6.0^{ab}$
شاخص گندادوسوماتیک (%)	$10/0 \pm 6.7/3.1^a$	$10/1 \pm 3.0/4.0^a$	$8/1 \pm 2.1/3.2^b$	$7/0 \pm 5.7/4.4^b$	$8/0 \pm 3.0/4.7^b$
درصد بقا (%)	$8.5/2.3 \pm 1/2.5^a$	$81/41 \pm 1/17.7^a$	$79/2 \pm 1/0.5^a$	$87/71 \pm 8/1.0^a$	$86/5 \pm 4/4.1^a$

در هر ردیف حروف انگلیسی متفاوت نشانگر اختلاف معنادار است ($P<0.05$).

داروها و ترکیبات شیمیایی در آبزیپروری، موضوع جدید و رو به رشدی است که نیاز به Citarasu et al., (2002; Sivaram et al., 2004 بررسی زیست‌شناختی گونه‌های مختلف ماهیان در یک اکوسیستم آبی، سبب حفظ و بازسازی ذخایر آن‌ها می‌شود. از این‌رو، بهبود کیفیت مولدین و کنترل تولیدمثل به عنوان مهم‌ترین بازتاب‌های بیوتکنولوژی مدرن می‌تواند ما را در دستیابی به تقاضای روزافزون و در حال رشد Vladi et al., 2002). در این پژوهش نتایج به دست آمده از ارزیابی شاخص‌های رشد نشان داد که استفاده از گیاه آلوئه‌ورا باعث بهبود رشد در ماهی دم‌شمیری شد. به طوری که بیشترین میزان طول نهایی، وزن نهایی، افزایش وزن، درصد افزایش وزن و نرخ رشد ویژه در تیمار تغذیه شده با ۸۰۰ میلی‌گرم پودر عصاره برگ گیاه آلوئه‌ورا بر کیلوگرم جیره، مشاهده شد که اختلاف معنی‌داری با گروه شاهد داشت ($P<0.05$). همچنین کمترین و بیشترین میزان ضریب تبدیل غذایی به ترتیب در تیمار ۴ و ۵ گروه شاهد بود ($P<0.05$).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که عصاره گیاه آلوئه‌ورا دارای فعالیت تحریک‌کنندگی و

نتایج نشان داد نرخ رشد ویژه در تیمارهای ۱ و ۵ با تیمار ۴ اختلاف معنادار داشت ($P<0.05$ ، اما بین تیمارهای ۲ و ۳ اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P>0.05$). بیشترین و کمترین مقدار ضریب تبدیل غذایی به ترتیب در تیمار ۱ و ۴ مشاهده شد که اختلاف معناداری با هم داشتند ($P<0.05$) و در بقیه تیمارها اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P>0.05$). نتایج نشان داد شاخص وضعیت در تیمار ۱ با تیمارهای ۲، ۳، ۴ و ۵ اختلاف معناداری داشت ($P<0.05$). طبق نتایج به دست آمده درصد بقا در هیچ یک از تیمارها اختلاف معناداری نداشت ($P>0.05$).

شاخص‌های تولیدمثلی

نتایج به خوبی نشان می‌دهد که بیشترین میزان هماوری نسبی در تیمار ۴ و کمترین میزان آن در تیمار ۲ مشاهده شد ($P<0.05$). شاخص گنادوسوماتیک در تیمارهای ۴ و ۵ با تیمارهای ۱، ۲ و ۳ اختلاف معناداری داشت ($P<0.05$; جدول ۳).

بحث

استفاده از ترکیبات طبیعی مانند عصاره‌های گیاهی به عنوان جایگزینی برای بسیاری از

عملکرد تولیدمثلی

امروزه استفاده از گیاهان دارویی به عنوان بهبود دهنده و تقویت کننده عملکرد تولیدمثلی در آبزی پروری روند رو به رشدی پیدا کرده است. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که پودر عصاره آلوئهورا موجب افزایش عملکرد تولیدمثلی در ماهی دمشمیری (Xiphophorus helleri) شد، به گونه‌ای که هماوری نسبی و شاخص گندوسوماتیک دارای اختلاف معنی‌داری بود. با توجه به نتایج به دست آمده بالاترین میزان هماوری نسبی در تیمار ۸۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره مشاهده شد. همچنین بالاترین شاخص گندوسوماتیک در بین گروه‌های آزمایشی در تیمار ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره به دست آمد که نشان از تاثیر مثبت این ترکیب به ویژه در تیمار ۴ (۸۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره) دارد.

در ارتباط با خواص دارویی گیاه آلوئهورا بر روی رسیدگی جنسی و سایر شاخص‌های تولیدمثلی ماهیان ماده اطلاعات بسیار محدودی وجود دارد. از این رو، می‌توان برای توجیه نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر، از نتایج حاصل از سایر مطالعات که بر روی گیاهانی با

ارتقادهندگی رشد در ماهی دمشمیری است. یافته‌های مشابهی با نتایج آزمایش حاضر در مطالعات Mahdavi و همکاران (۲۰۱۳) بر ماهی کپور معمولی *Cyprinus carpio* و سعیدی و همکاران (۱۳۹۲) بر ماهی *Asteronatus ocellatus* و همکاران (۲۰۱۰) گزارش شده است. Ahilan و گیاه *Aloe vera* و *Phyllanthus niruri* دو گیاه اثراً مثبتی بر رشد ماهی طلایی *Carassius auratus* دارد.

ژل آلوئهورا شامل ۷۵ ماده مغذی از لحاظ غذایی، ۲۰۰ ترکیب فعال، ۲۰ نوع ماده معدنی و ۱۲ نوع ویتامین است (یزدانی و همکاران، ۱۳۸۵). از ژل آلوئهورا با داشتن ترکیبات مفیدی مانند ۸ آمینو اسید ضروری، مونوساکاریدها و پلیساکاریدها مختلف، ویتامین‌های A، B₁، B₂، B₆، B₁₂، C و E مواد معدنی می‌توان به عنوان یک مکمل با ارزش و طبیعی در جیره غذایی آبزیان استفاده کرد (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۲). به طور کلی نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از آلوئهورا در جیره غذایی ماهی دمشمیری سبب بهبود رشد شد.

صحرایی ماده بررسی کردند و نتایج مطالعات آنها نشان داد با این که بیماری ام.اس. باعث کاهش غلظت هورمون‌های استروژن و پروژسترون می‌شود، اما عصاره آلوئهورا به دلیل داشتن ترکیبات موثر، باعث بهبود غلظت هورمون‌های استروژن و پروژسترون در موش‌های مبتلا شد. آلوئهورا هورمون‌های زنانه را تنظیم و باروری را بهبود می‌بخشد (Dahanukar et al., 1988) آلوئهورا حاوی ترکیباتی است که باعث افزایش تولید استروژن تخدمانی و میزان غلظت سرمی هورمون استروژن می‌شود (Telefo et al., 2004). در مطالعه حاجی‌بگلو و همکاران (۱۳۹۳) و حاجی‌بگلو و سوداگر (۱۳۹۵) تاثیر ریزپوشانی و استفاده از عصاره اتابولی *Ficus* و *Corchorus olitorius* بر عملکرد تولیدمثیلی و برخی شاخص‌های رشد در ماهی دمشمیسری مورد بررسی قرار گرفت. در مجموع، نتایج این مطالعه نشان داد که در ماهیان دمشمیسری، عصاره *Corchorus olitorius* سبب افزایش عملکرد رشد و تولیدمث در این ماهیان شد. در مطالعه‌ای اثرات رژیم غذایی گیاه دارویی *Sesamum indicum* بر شاخص‌های باروری گربه‌ماهی آفریقایی *Clarias gariepinus*

خواص مشابه با آلوئهورا انجام شده است، بهره جست.

در مطالعه‌ای که به بررسی اثر گیاه آلوئهورا بر بافت تخدمان موش‌های باردار پرداخته است، مشخص شد که این گیاه سبب افزایش رگسازی در اطراف فولیکول ثانویه در موش‌های Rengin and Gullan, (2009) صحرایی می‌شود (آلوئهورا تاثیری همانند استروژن و هورمون‌های تحریک کننده فولیکولی دارد (Telefo et al., 2008) و همکاران (Kosif et al., 2008) گزارش کردند که عصاره گیاه آلوئهورا محتوی ترکیبات فیتواستروژنی از قبیل بتاپیسترون است که سبب افزایش میزان استروژن تخدمان می‌شود. تاثیر عصاره هیدروالکلی گیاه آلوئهورا بر میزان غلظت سرمی هورمون‌های استروژن و پروژسترون و گنادوتropین در رت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که احتمالاً عصاره آلوئهورا با داشتن ترکیبات فیتواستروژنی از جمله بتاپیسترون خاصیت استروژن‌زاپی دارد و می‌تواند باعث افزایش میزان هورمون استروژن شود (پورفرید و همکاران، ۱۳۹۲). رحمانیان کوشککی و همکاران (۱۳۹۴) اثر حفاظتی عصاره الکلی ژل آلوئهورا را بر تغییرات هورمون‌های استروژن و پروژسترون در موش

میلی‌گرم پودر عصاره آلئهورا بر کیلوگرم جیره، باعث افزایش و بهبود شاخص‌های تولید مثلی می‌شود و در بخش تولیدمثل می‌توان از آن به عنوان یک مکمل غذایی مولدین برای تکثیر استفاده کرد.

ماده مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده، بهبود عملکرد رشد و بهبود شاخص‌های گنادی و تولیدمثلی را در ماهیان مورد بررسی نشان داد (Dada and Adeparusi, 2012). در انتها، از نتایج مطالعه حاضر می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از سطح ۸۰۰

منابع

- پورفرید م.، کریمی جشنی ح. و هوشمند ف. ۱۳۹۲. تاثیر عصاره هیدروالکلی گیاه آلوئهورا بر میزان غلظت سرمی هورمون‌های استروژن و پروژسترون و گناندوتروپین در رت. مجله دانشگاه علوم پزشکی جهرم، ۱۰(۴): ۱۲-۷.
- حاجی‌بگلو ع. و سوداگر م. ۱۳۹۵. بررسی اثر عصاره ریزپوشانی شده گیاه فیکوس بنگهالنسیس (*Ficus benghalensis*) بر فاکتورهای رشد و تولیدمثلی در ماهیان دم‌شمیری (*Xiphophorus helleri*). فصلنامه علمی پژوهشی محیط زیست جانوری، ۲۸(۲): ۲۵۸-۲۴۹.
- حاجی‌بگلو ع.، سوداگر م.، حسینی س.ع. و جعفری س.م. ۱۳۹۳. بررسی اثر سطوح مختلف عصاره اتانولی (*Corchorus olitorius*) بر روی برخی فاکتورهای تولیدمثلی و رشد در ماهی دم‌شمیری (*Xiphophorus helleri*). فصلنامه علمی پژوهشی محیط زیست جانوری، ۴۶(۴): ۵۶-۴۷.
- رحمانیان کوشککی ا.، تجلی م. و طاهریان فرد م. ۱۳۹۴. اثر حفاظتی عصاره الکلی ژل آلوئهورا بر تغییرات هورمون‌های استروژن و پروژسترون
- در مدل MS تجربی موش صحرایی ماده. مجله علوم پزشکی پارس، ۱۳(۳): ۵۰-۴۵.
- رضایی م.، کلامکار ج. و مظفریان و. ۱۳۷۵. شناخت گیاه صبر زرد و ترکیبات دارویی و شیمیایی آن. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرانع کشور، ۱۶۸ ص.
- سعیدی م.ع.، متینفر ع. و سلیمی ب. ۱۳۹۲. تاثیر گیاه آلوئهورا (*Aloe vera*) بر فاکتورهای رشد و ضریب تبدیل غذایی در ماهی اسکار (*Asteronotus ocellatus*). مجله پژوهش‌های علوم و فنون دریایی، ۹(۱): ۵۵-۴۳.
- عمادی ح. ۱۳۸۸. آکواریوم و تکثیر و پرورش ماهی‌های آکواریومی آب شیرین. انتشارات نقش مهر، ۱۷۳ ص.
- فتاحی مقدم ج. و حمیداوغلی ا. ۱۳۸۳. تولید و فرآوری گیاه دارویی صبر زرد. خلاصه مقالات دومین همایش گیاهان دارویی، تهران، دانشگاه شاهد، ۱۵۷ ص.
- بیزدانی د.، رضایی م.ب.، کیان‌بخت س. و خسروانی س. ۱۳۸۵. مروری بر جنبه‌های مختلف گیاه صبر زرد دارویی (*Aloe vera* (L.). Burm. f. فصلنامه گیاهان دارویی، ۵(۱۹): ۱۸.

Ahilan B., Nithiyapriyatharshini A. and Ravaneshwaran K. 2010. Influence of certain herbal additives on the growth, survival and disease resistance of Goldfish,

Carassius auratus (Linnaeus). Veterinary and Animal Sciences, 6: 5–11.

Arabshahi-Delouee S. and Urooj A. 2007. Antioxidant properties of

- S.M. 1988.** Immunotherapeutic modification by *Tinospora cordifolia* of abdominal sepsis induced by caecal ligation in rats. Indian Journal of Gastroenterology, 7(1): 21–23.
- Arthington A.H. 1989.** Diet of *Gambusia affinis holbrooki*, *Xiphophorus helleri*, *X. maculata* and *Poecilia reticulata* (Pices: Poeciliidae) in streams in southeastern Queensland, Australia. Asian Fisheries Science, 2: 193–212.
- Axelrod H.R. and Wischnath L. 1991.** Swordtails and Platies. TFH Publications, Inc., USA. 191P.
- Chong A.S.C., Ishak S.D. and Osman Z.R. 2004.** Effect of dietary protein level on the reproductive performance of female swordtails *Xiphophorus helleri* (Poeciliidae). Aquaculture, 234: 381–392.
- Citarasu T., Babu M.M., Sekar R.R.J. and Marian M.P. 2002.** Developing *Artemia* enriched herbal diet for producing quality larvae in *Penaeus monodon*, Fabricius. Asian Fisheries Science, 15: 21–32.
- Dada A.A. and Adeparusi E.O. 2012.** Dietary effects of two medicinal plants (*Sesamum indicum*) on the reproductive indices in female African catfish (*Clarias gariepinus*) broodstock. Egyptian Journal of Aquatic Research, 38: 269–273.
- Dahanukar S.A., Thatte U.M., Pai N., More P.B. and Karandikar**
- Englund R.E. 2002.** The loss of native biodiversity and continuing nonindigenous species introductions in freshwater estuarine, and wetland communities of Pearl Harbour, Oahu, Hawaiian Islands. Estuaries, 25: 418–430.
- Ghosh S., Sinha A. and Sahu C. 2007.** Effect of probiotic on reproductive performance in female livebearing ornamental fish. Aquaculture Research, 38: 518–526.
- Grisdale-Helland B., Helland S.J. and Gatlin D.M. 2009.** The effects of dietary supplementation with mannanoligosaccharide, fructooligosaccharide or galactooligosaccharide on the growth and feed utilization of Atlantic salmon (*Salmo salar*). Aquaculture, 283: 163–167.
- Hile R. 1963.** Age and growth of the cisco, *Leucichthys artedi* (Le Sueur), in the lakes of the northeastern highlands, Wisconsin. Bulletin of the Bureau of Fisheries, 48: 211–317.
- Kosif R., Akat G. and Oztekin A. 2008.** Microscopic examination of placenta of rats prenatally exposed

- to *Aloe barbadensis*: A preliminary study. International Journal Morphology, 26: 275–281.
- Mahdavi M., Hajimoradloo A. and Ghorbani R. 2013.** Effect of *Aloe vera* extract on growth parameters of common carp (*Cyprinus carpio*). World Journal of Medical Sciences, 9: 55–60.
- Misra C.K., Das B.K., Mukherjee S.C. and Pattnaik P. 2006.** Effect of long term administrationi of dietary (beta)-glucan on immunity, growth and survival of *Labeo rohita* fingerling. Aquaculture, 255: 82–94.
- Ni Y. and Tizard I.R. 2004.** Analytical methodology: The gel analysis of *Aloe* pulp and its derivatives. P: 111–126. In Reynolds T. (Ed.). Aloes, The Genus *Aloe*. CRC Press, USA.
- Rani P., Immanuel S. and Kumar N.R. 2014.** Ornamental fish exports from India: Performance competitiveness and determinants. International Journal of Fisheries and Aquatic Studies, 1: 85–92.
- Rengin K. and Gullan A. 2009.** Investigation of the effects of *Aloe barbadensis* on rat ovaries. Journal of Medicinal Food, 2: 1393–1397.
- Sivaram V., Babu M.M., Immanuel G., Murugadass S., Citarasu T. and Marian M.P. 2004.** Growth and immune response of juvenile greasy groupers (*Epinephelus tauvina*) fed with herbal antibacterial active principle supplemented diets against *Vibrio harveyi* infections. Aquaculture, 237: 2–9.
- Telefo P.B., Moundipa P.F. and Tchouanguep F.M. 2004.** Inductive effect of the leaf mixture extract of *Aloe buettneri*, *Justicia insularis*, *Dicliptera verticillata* and *Hibiscus macranthus* on in vitro production of estradiol. Journal of Ethnopharmacology, 91: 225–230.
- Vladi T.V., Afzelius B.A. and Bronnikov G.E. 2002.** Sperm quality as reflected through morphology in salmon alternative life histories. Biology of Reproduction, 66: 98–105.

Effects of ethanolic extract of *Aloe vera* leaf on growth factors and reproductive performance in swordtail (*Xiphophorus helleri*)

Niloufar Mahigir^{1*}, Mohammad Sudagar², Abbasali Hajibeglo³, Shahram Dadgar⁴

Received: June 2017

Accepted: September 2017

Abstract

Aloe vera is a rich resource of antioxidants, vitamins, minerals, mineral acids and enzymes. Studies showed that *Aloe vera* can affect the physiology of reproduction in animals. The aim of this trial was to evaluate the effect of different levels of the ethanol extract of the *Aloe vera* plant on reproduction and growth performance in *Xiphophorus helleri*. Powder extract was added to the diet in 4 levels: 200, 400, 800 and 1600 mg/Kg and control group without any extract. At the end of the experiment the results showed that there were significant differences in final weight, final length, weight gain, weight gain percentage and SGR in fish fed 800 mg/Kg compare to control group. Also, there were remarkable differences in the gonadosomatic index in treatment 4 and 5 than 1, 2 and 3. In conclusion, *Aloe vera* extract can improve the growth performance, fecundity and gonadosomatic index in *Xiphophorus helleri*.

Key words: *Aloe vera*, Growth Performance, Reproduction, Swordtail, *Xiphophorus helleri*.

1- M.Sc. Student in Aquaculture, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

2- Associate Professor in Department of Aquaculture, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

3- Assistant Professor in Department of Aquaculture, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

4- Assistant Professor in Fisheries Research Institute, Tehran, Iran.

*Corresponding Author: niloufar.mahigir@yahoo.com